Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 8. septembra 2015*

„Pritožba — Damping — Uredba (ES) št. 384/96 — Členi 4(1), 5(4) in 9(1) — Uredba (ES) št. 1205/2007 — Uvoz integriranih elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic (CFL-i) s poreklom iz Kitajske, Vietnama, Pakistana in Filipinov — Škoda, povzročena industriji Skupnosti — Večji delež celotne proizvodnje podobnih izdelkov v Skupnosti“

V zadevi C-511/13 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 23. septembra 2013,

Philips Lighting Poland S.A. s sedežem v Piłu (Poljska),

Philips Lighting BV s sedežem v Eindhovnu (Nizozemska),

ki ju zastopata L. Catrain González, odvetnik, in E. Wright, barrister,

pritožnici,

drugi stranki v postopku sta

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo S. Boelaert, agentka, skupaj s S. Gublom, odvetnikom, in B. O'Connorjem, solicitor,

tožena stranka na prvi stopnji,

Hangzhou Duralamp Electronics Co., Ltd, s sedežem v Hangzhouju (Kitajska),

GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.) s sedežem v Budimpešti (Madžarska),

Osram GmbH s sedežem v Münchnu (Nemčija), ki jo zastopata R. Bierwagen in C. Hipp, odvetnika,

Evropska komisija, ki jo zastopata L. Armati in J.-F. Brakeland, agenta, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

intervenientke na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi V. Skouris, predsednik, K. Lenaerts, podpredsednik, M. Ilešič, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, predsedniki senatov, in K. Jürimäe, predsednica senata, A. Rosas, E. Juhász (poročevalec), sodnika, C. Toader, sodnica, M. Safjan, D. Šváby, sodnika, M. Berger, A. Prechal, sodnici, E. Jarašiūnas in C. Likurgos, sodnika,

* Jezik postopka: angleščina.

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 10. februarja 2015,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. marca 2015

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družbi Philips Lighting Poland S.A. (v nadaljevanju: Philips Poland) in Philips Lighting BV (v nadaljevanju: Philips Nizozemska) s pritožbo predlagata razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 11. julija 2013 v zadevi Philips Lighting Poland in Philips Lighting/Svet (T-469/07, EU:T:2013:370, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njuno tožbo za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1205/2007 z dne 15. oktobra 2007 o uvedbi protidampinških dajatev na uvoz integriranih elektronskih kompaktnih fluorescenčnih žarnic (CFL-i) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske po pregledu zaradi izteka ukrepov, izved[e]nem v skladu s členom 11(2) Uredbe (ES) št. 384/96, in razširitvi protidampinških dajatev na uvoz istih izdelkov, poslanih iz Socialistične republike Vietnam, Islamske republike Pakistan in Republike Filipini (UL L 272, str. 1, v nadaljevanju: sporna uredba).

Pravni okvir

Protidampinški sporazum iz leta 1994

2 Svet Evropske unije je s Sklepom 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80) odobril Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), podpisan v Marakešu 15. aprila 1994, in sporazume iz prilog 1, 2 in 3 tega sporazuma, med katerimi sta Splošni sporazum o carinah in trgovini 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 91, v nadaljevanju: GATT 1994) in Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189, v nadaljevanju: protidampinški sporazum iz leta 1994).

3 Člen 1 zadnjenavedenega sporazuma določa:

„Protidumpinški ukrep se uporabi samo v okoliščinah, ki so predvidene v členu VI GATT 1994 in po uvedenih […] preiskavah, ki se izvajajo v skladu z določbami tega sporazuma. Določbe, ki sledijo, urejajo uporabo člena VI GATT 1994 glede postopkov protidumpinške zakonodaje ali predpisov.“

4 Člen 4.1 navedenega sporazuma med drugim določa:

„Za namene tega sporazuma se izraz ‚domača industrija‘ razlaga, kot da se nanaša na domače proizvajalce enakega proizvoda kot celoto ali na tisti del proizvajalcev, katerih skupen obseg proizvodov pomeni glavni delež domače proizvodnje teh proizvodov […]“

5 Člen 5 istega sporazuma določa:

„5.1 Z izjemo določbe odstavka 6 se preiskava z namenom ugotavljanja obstoja, stopnje in učinkov domnevanega dumpinga sproži na podlagi pisne vloge domače industrije ali vloge v njenem imenu.

[…]

5.4 Preiskava se ne sme sprožiti na podlagi odstavka 1, razen če oblasti na podlagi proučitve stopnje podpore ali nasprotovanja vlogi, ki jo/ga izražajo […] domači proizvajalci enakega proizvoda, ugotovijo, da je vlogo vložila domača industrija oziroma da je vložena v njenem imenu […]. Šteje se, da je vlogo ‚vložila domača industrija oziroma da je vložena v njenem imenu', če jo podpirajo tisti domači proizvajalci, katerih skupen obseg proizvodnje pomeni več kot 50 odstotkov celotne proizvodnje enakega proizvoda, ki ga proizvede ta del domače industrije, ki izraža podporo ali nasprotovanje vlogi. Toda preiskava se ne sme uvesti, če domači proizvajalci, ki izrecno podpirajo vlogo, pomenijo manj kakor 25 odstotkov celotne proizvodnje enakega proizvoda domače industrije.

[…]“

Uredba (ES) št. 384/96

6 Za dejansko stanje v obravnavani zadevi je upoštevna Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 2117/2005 z dne 21. decembra 2005 (UL L 340, str. 17, v nadaljevanju: osnovna uredba). Osnovna uredba je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, str. 51). Zadnjenavedena uredba se v obravnavani zadevi ne uporablja *ratione temporis*.

7 V uvodnih izjavah od 1 do 3 in 5 osnovne uredbe je bilo navedeno:

„(1) ker je z Uredbo [Sveta] (ES) št. 2423/88 [z dne 11. julija 1988 o zaščiti proti dumpinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti (UL L 209, str. 1)] Svet sprejel skupna pravila za zaščito proti dumpinškemu ali subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti;

(2) ker so bila ta pravila sprejeta v skladu z obstoječimi mednarodnimi obveznostmi, predvsem tistimi, ki izhajajo iz člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini [z dne 30. oktobra 1947] (v nadaljnjem besedilu ‚GATT'), iz Sporazuma o izvajanju člena VI GATT [o carinah in trgovini, ki je bil v imenu Skupnosti potrjen s Sklepom Sveta 80/271/EGS z dne 10. decembra 1979 o sklenitvi večstranskih sporazumov na podlagi trgovinskih pogajanj iz obdobja od 1973 do 1979 (UL 1980, L 71, str. 1] (Protidumpinški zakonik iz leta 1979) in iz Sporazuma o interpretaciji in izvajanju členov VI, XVI in XXIII GATT [o carinah in trgovini, ki je bil v imenu Skupnosti potrjen z istim sklepom] (Zakonik o subvencijah in izravnalnih dajatvah);

(3) ker so multilateralna trgovinska pogajanja, zaključena leta 1994, pripeljala do novih sporazumov o izvajanju člena VI GATT in je zato primerno spremeniti pravila Skupnosti glede teh novih sporazumov; […]

[…]

(5) ker novi sporazum o dumpingu, namreč [Protidumpinški sporazum iz leta 1994], vsebuje nova in podrobnejša pravila, ki se nanašajo predvsem na izračun dumpinga, postopke za začetek in izvajanje preiskav, vključno z ugotavljanjem in obravnavanjem dejstev, uvajanjem začasnih

ukrepov, uvajanjem in pobiranjem protidumpinških dajatev, trajanjem in pregledom protidumpinških ukrepov in javnim razkritjem informacij, ki se nanašajo na protidumpinške preiskave; ker bi bilo glede na obseg sprememb in, da se zagotovi primerno in transparentno izvajanje novih pravil, treba vnesti besednjak novih sporazumov v zakonodajo Skupnosti v največji možni meri.“

8 Člen 3 osnovne uredbe, naslovljen „Določanje škode“, je v odstavku 1 določal, da „[v] zvezi s to uredbo pomeni izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena“.

9 Člen 4 navedene uredbe, naslovljen „Opredelitev industrije Skupnosti“, je v odstavku 1 določal, da se „[z]a namene te uredbe […] izraz ‚industrija Skupnosti‘ nanaša na vse proizvajalce podobnih izdelkov v Skupnosti ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti“.

10 Člen 5 osnovne uredbe, naslovljen „Začetek postopkov“, je določal:

„1. Razen če gre za primer, ki ga predvideva odstavek 6, se začne preiskava za določitev obstoja, stopnje in učinka kakršnega koli domnevnega dumpinga na pisno pritožbo katere koli v imenu industrije Skupnosti delujoče fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Skupnosti.

[…]

2. Pritožba iz odstavka 1 mora vsebovati dokaze o dumpingu, škodi in vzročni zvezi med domnevno dumpinškim uvozom in domnevno škodo. […]

3. Komisija, kolikor je to le mogoče, razišče točnost in primernost v pritožbi dostavljenih dokazov, da ugotovi, ali obstaja dovolj dokazov, da lahko opraviči začetek preiskave.

4. Preiskava po odstavku 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oz. nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija Skupnosti oz. je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Skupnosti oz. da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Vendar pa se preiskava ne začne, če je delež proizvodnje tistih proizvajalcev Skupnosti, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Skupnosti.

[…]“

11 Člen 9 navedene uredbe je določal pogoje, pod katerimi je postopek preiskave končan z uvedbo protidampinškega ukrepa ali brez nje. V njem je bilo navedeno:

„1. Kjer se pritožba umakne, se lahko postopek zaključi, razen če tak zaključek ne bi bil v interesu Skupnosti.

2. Če se po posvetovanju zaščitni ukrepi izkažejo za nepotrebne in znotraj Svetovalnega odbora ni ugovorov, se preiskava ali postopek zaključi. V vseh ostalih primerih Komisija Svetu nemudoma predloži poročilo o rezultatih posvetovanja, skupaj s predlogom, da se postopek zaključi. Postopek bo veljal za zaključenega, če v enem mesecu Svet, ki odloča s kvalificirano večino, ne odloči drugače.

[…]

4. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj dampinga in z njim povezane škode in interes Skupnosti zahteva ukrepanje v skladu s členom 21, Svet na predlog Komisije in po posvetovanju s Svetovalnim odborom, uvede dokončno proti dampinško dajatev. Svet sprejme predlog, razen če ga v roku enega meseca, po tem ko ga je predložila Komisija, z navadno večino zavrne. […]

[…]“

12 Člen 11(2) in (5) osnovne uredbe je določal:

„2. Dokončni protidumpinški ukrep preneha veljati pet let po svoji uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako dumping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dumpinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci Skupnosti ali pa se vloži v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat takega pregleda.

[…]

5. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, se uporabijo za vsak pregled, ki se opravlja v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena. […]

[…]“

Uredbi (ES) št. 1470/2001 in št. 866/2005

13 Svet je na podlagi preiskave, uvedene na podlagi pritožbe, ki jo je European Lighting Companies Federation vložila 4. aprila 2000, sprejel Uredbo (ES) št. 1470/2001 z dne 16. julija 2001 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene za uvoz integralnih [integriranih] elektronskih kompaktnih fluorescentnih [flourescenčnih] svetilk (CFL-i) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 38, str. 43).

14 Po uvedbi preiskave o morebitnem izogibanju tem dajatvam je Svet sprejel še Uredbo (ES) št. 866/2005 z dne 6. junija 2005 o razširitvi dokončnih protidampinških ukrepov, uvedenih z Uredbo (ES) št. 1470/2001, na uvoz enakega izdelka, poslanega iz Socialistične republike Vietnam, Islamske republike Pakistan in Republike Filipini (UL L 145, str. 1).

15 Uredba št. 1470/2001 je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1322/2006 z dne 1. septembra 2006 (UL L 244, str. 1).

Dejansko stanje in izpodbijana sodba

16 Na Komisijo je bil po objavi obvestila o izteku ukrepov, sprejetih z Uredbo št. 1470/2001 (UL 2005, C 254, str. 2), naslovljen zahtevek za pregled, ki ga je vložila Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated, ki je delovala v imenu družbe Osram GmbH (v nadaljevanju: Osram).

17 Komisija je 12. junija 2006 poslala vprašalnik štirim proizvajalcem integriranih elektronskih kompaktnih fluoroscenčnih žarnic (v nadaljevanju: CFL-i) v Skupnosti, in sicer družbam GE Hungary Ipari és Kereskedelmi Zrt. (GE Hungary Zrt.) (v nadaljevanju: GE Hungary), Osram, Philips Poland in SLI Sylvania Lighting International (v nadaljevanju: Sylvania).

18 Družbi GE Hungary in Osram sta navedli, da sta naklonjeni uvedbi postopka pregleda, družbi Philips Poland in Philips Nizozemska pa sta takemu postopku nasprotovali. Družba Sylvania na vprašalnik ni odgovorila.

19 Komisija je menila, da obstajajo zadostni dokazi za uvedbo postopka pregleda. Zato je začela ta postopek in uvedla preiskavo, ki je zajemala obdobje od 1. julija 2005 do 30. junija 2006.

20 Družba GE Hungary je 26. novembra 2006 Komisiji sporočila, da ni več naklonjena ohranitvi zadevnih protidampinških ukrepov, družba Sylvania pa jo je 19. decembra 2006 obvestila, da po njenem mnenju ohranitev protidampinških ukrepov ni v interesu Skupnosti.

21 Komisija je 10. julija 2007 predložila informativni dokument, v katerem je navedla, da namerava predlagati konec postopka pregleda. V tem dokumentu je med drugim pojasnila, da je zahtevo po pregledu ob uvedbi tega postopka sicer podpiral večji delež proizvodnje v Skupnosti, vendar je skupna proizvodnja proizvajalcev, ki so nasprotovali tej zahtevi, odslej pomenila malo več kot 50 % celotne proizvodnje v Skupnosti. Posledično je ugotovila, da bi bilo treba zadevne protidampinške ukrepe razveljaviti in navedeni postopek končati.

22 Družba Philips Poland in Community Federation of Lighting Industry of Compact Fluorescent Lamps Integrated sta 24. in 25. julija 2007 predložili pripombe v zvezi z navedenim dokumentom.

23 Komisija je v novem, informativnem dokumentu z dne 31. avgusta 2007 navedla, da je nazadnje ugotovila, da je treba v interesu Skupnosti obdobje uporabe zadevnih protidampinških ukrepov podaljšati za eno leto.

24 Svet je 15. oktobra 2007 sprejel sporno uredbo.

25 Pritožnici sta 21. decembra 2007 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo za razglasitev ničnosti navedene uredbe.

26 V podporo tožbi sta navedli tri tožbene razloge, pri čemer sta se prva dva nanašala na kršitev členov 3(1), 9(1) in (4) ter 11(2) osnovne uredbe.

27 Trdili sta predvsem, da, prvič, instituciji Evropske unije ne moreta nadaljevati protidampinškega postopka v primeru znižanja stopnje podpore pritožbi, in drugič, da se Svet ne more opreti samo na podatke družbe Osram pri presoji škode, povzročene industriji Skupnosti, saj proizvodnje družbe Osram, katere proizvodnja dosega približno 48 % celotne proizvodnje Skupnosti, ni mogoče šteti za „večji delež“ te proizvodnje.

28 Splošno sodišče je pri zavrnitvi tožbenih razlogov, ki sta se nanašala na kršitev členov 3(1), 9(1) in (4) ter 11(2) osnovne uredbe, na prvem mestu preučilo vprašanje, ali instituciji Unije lahko nadaljujeta postopek pregleda, čeprav podpora proizvajalcev CFL-i zadevni pritožbi ni več dosegala praga 50 %, ki je določen v členu 5(4) navedene uredbe.

29 Najprej je v točkah od 75 do 78 izpodbijane sodbe opozorilo, da sta zahtevo za začetek postopka pregleda prvotno sicer podpirali družbi GE Hungary in Osram, ki sta imeli skupaj več kot 50 % celotne proizvodnje CFL-i v Skupnosti, medtem ko je družba Philips Poland začetku tega postopka ugovarjala, družba Sylvania pa ni zavzela stališča. Vendar se je položaj spremenil nekaj mesecev po začetku zadevnega postopka pregleda, ko sta družbi GE Hungary in Sylvania med preiskavo, ki jo je

vodila Komisija, zadnjenavedeno obvestili, da odslej nasprotujeta ohranitvi zadevnih protidampinških ukrepov. Delež celotne proizvodnje proizvajalcev Skupnosti, ki so podpirali zahtevo za pregled, je sicer še vedno ostal veliko nad pragom 25 %, navedenim v členu 5(4) osnovne uredbe, toda zaradi tega nasprotovanja se je znižal malo pod prag 50 %, naveden v tej določbi. Edini proizvajalec v Skupnosti, ki je še naprej podpiral to zahtevo, družba Osram, je namreč dosegel 48 % celotne proizvodnje v Skupnosti, drugi trije proizvajalci, ki so ji nasprotovali, pa preostalih 52 %.

30 Splošno sodišče je dalje v točki 84 izpodbijane sodbe navedlo, da je v sodbi Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet (T-249/06, EU:T:2009:62) že razsodilo, da člen 5(4) osnovne uredbe ne zavezuje Komisije, da konča protidampinški postopek v teku, če se stopnja podpore pritožbi zniža pod minimalni prag 25 % proizvodnje v Skupnosti, saj se „ta določba […] namreč nanaša le na stopnjo podpore pritožbi, ki je potrebna, da Komisija lahko sproži postopek“. Splošno sodišče je v točki 85 izpodbijane sodbe pojasnilo, da se sodba Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet (T-249/06, EU:T:2009:62) nanaša na člen 9(1) te uredbe, čeprav je bila izdana v zadevi, v kateri pritožba ni bila umaknjena, se je pa med postopkom domnevno znižala stopnja njene podpore. V isti točki je Splošno sodišče navedlo, da je „[t]a rešitev […] popolnoma logična, ker [če]v skladu z navedeno določbo Komisija v primeru umika [pritožbe] nima obveznosti končati postopek, [to velja *a fortiori*], kadar gre zgolj za znižanje stopnje podpore“.

31 V točki 86 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da se člena 5(4) in 9(1) osnovne uredbe uporabljata za postopke pregleda na podlagi člena 11(5) te uredbe, in na podlagi tega sklepalo, da sta bili instituciji Unije pristojni za nadaljevanje postopka pregleda, čeprav je bilo mogoče, da v členu 5(4) osnovne uredbe navedeni prag 50 % ni več dosežen.

32 Nazadnje, Splošno sodišče je v točki 88 izpodbijane sodbe menilo, da Svet z razlago člena 9(1) osnovne uredbe ni pridobil nobene nove pristojnosti, saj se je „za nadaljevanje zadevnih protidampinških ukrepov za dodatno obdobje enega leta odločil šele po zahtevani ugotovitvi, da damping še vedno obstaja, da bi prekinitev teh ukrepov povzročila nadaljevanje tega dampinga in škode ter da je bila taka ohranitev v interesu Skupnosti“.

33 Posledično je Splošno sodišče razsodilo, da člen 9(1) navedene uredbe v obravnavani zadevi ni bil kršen.

34 Na drugem mestu je Splošno sodišče preučilo vprašanje opredelitve industrije Skupnosti za namene ugotavljanja škode.

35 V točki 91 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče najprej opozorilo, da je na podlagi člena 11(2) osnovne uredbe protidampinški ukrep mogoče ohraniti dlje kot pet let, navedenih v tej določbi, le če bi po izteku prišlo do nadaljevanja ali ponovnega pojava dampinga ali škode, pri čemer je treba izraz „škoda“ ob uporabi člena 3(1) te uredbe razumeti kot znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje gradnje te industrije.

36 Nato je v točki 92 izpodbijane sodbe navedlo, da člen 4(1) navedene uredbe določa industrijo Skupnosti kot industrijo, ki se „nanaša na vse proizvajalce podobnih izdelkov“ ali „na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4) [te uredbe], celotne proizvodnje teh [podobnih] izdelkov v Skupnosti“, in da imajo institucije Unije široko diskrecijsko pravico pri izbiranju med možnostma.

37 V točki 94 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da se za položaje, ki so izrecno ali implicitno določeni v členu 9(1) osnovne uredbe, po definiciji predpostavlja, da prag 50 %, določen v členu 5(4) te uredbe, ni več dosežen, na podlagi česar je sklepalo, da je „(splošn[o]) sklicevanj[e] v [členu 4(1) navedene uredbe] na člen 5(4) te uredbe v zvezi z izrazom ‚večji delež […] celotne proizvodnje […] v Skupnosti‘, […] mogoče razumeti tako, da se nanaša na minimalni prag 25 %, in ne na 50 %“. Po mnenju Splošnega sodišča je „[t]aka rešitev […] pravilna toliko bolj, ker je namen

zahteve, da mora industrija Skupnosti predstavljati večji delež celotne proizvodnje Skupnosti, zagotoviti, da je skupna proizvodnja proizvajalcev, vključenih v to industrijo, dovolj reprezentativna. To je odvisno bolj od deleža proizvodnje teh proizvajalcev v primerjavi s skupno proizvodnjo v Skupnosti, kot pa od stališča, ki so ga proizvajalci, ki niso vključeni v industrijo Skupnosti na podlagi člena 5(4) osnovne uredbe, sprejeli glede pritožbe ali zahteve za pregled."

38 Na podlagi tega je v točki 96 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Svet ni napačno uporabil prava, s tem ko je odločil, da bo v opredelitev industrije Skupnosti za namene ugotavljanja škode vključil le družbo Osram.

Predlogi strank

39 Pritožnici Sodišču predlagata, naj izpodbijano sodbo razveljavi in Svetu naloži plačilo stroškov pritožnic, nastalih pred Splošnim sodiščem in v tem pritožbenem postopku.

40 Svet predlaga, naj se pritožba zavrne in plačilo stroškov naloži pritožnicama.

41 Komisija Sodišču primarno predlaga, naj pritožbo zavrne. Podredno predlaga, naj se odloči o tožbi na prvi stopnji in naj se ta zavrže oziroma zavrne kot nedopustna ali neutemeljena. Predlaga, naj se v vsakem primeru plačilo stroškov naloži pritožnicama.

42 Družba Osram predlaga, naj se pritožba zavrne in naj se pritožnicama naloži plačilo stroškov.

Pritožba

43 Pritožnici v utemeljitev pritožbe navajata dva pritožbena razloga, in sicer, prvič, kršitev člena 9(1) osnovne uredbe, ki se nanaša na zaključek postopka v primeru umika pritožbe, in drugič, kombinirana uporaba členov 4(1) in 5(4) te uredbe, ki se nanašata na opredelitev pojma „industrija Skupnosti".

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

44 Pritožnici s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očitata, da je napačno razlagalo člen 9(1) osnovne uredbe s tem, da je štelo, da če ta določba Komisiji omogoča, da preiskavo nadaljuje kljub umiku prvotne pritožbe, velja enako *a fortiori* v primeru zmanjšanja podpore proizvajalcev v Skupnosti tej pritožbi.

45 V zvezi s tem pritožnici zatrjujeta, da se je Splošno sodišče pri utemeljitvi te široke razlage v točki 84 izpodbijane sodbe napačno sklicevalo na sodbo Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet (T-249/06, EU:T:2009:62) glede na razlike v dejanskem stanju med zadevo, v kateri je bila izdana zadnjenavedena sodba, in obravnavano zadevo. Dodajata, da je v besedilu člena 9(1) osnovne uredbe jasno navedeno, da se ta uporablja samo v primerih umika pritožbe, kar je bilo sicer potrjeno tudi v praksi institucij Unije.

46 Svet, ki ga podpirata družba Osram in Komisija, trdi, da v skladu z osnovno uredbo za samo preiskavo, drugače od postopkovne faze, ki se nanaša na uvedbo preiskave, ne velja nobena posebna določba, ki bi Komisijo zavezovala h koncu te preiskave v primeru zmanjšanja podpore pritožbi. Navaja, da je razlog za to razliko nujnost opredelitve procesnega upravičenja pritožnikov v fazi začetka postopka, ki pa naj ne bi več obstajala med preiskavo, saj je namen te preiskave zbiranje koristnih dokazov, na podlagi katerih je mogoče ugotoviti, ali je damping povzročil škodo industriji Skupnosti.

47 Po mnenju Sveta obrazložitev Splošnega sodišča ne nasprotuje navedeni uredbi, poleg tega pa izhaja tudi iz prejšnje sodne prakse Splošnega sodišča, in sicer sodbe Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP/Svet (T-249/06, EU:T:2009:62) in sodbe Gem-Year in Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Svet (T-172/09, EU:T:2012:532), iz katerih naj bi bilo razvidno, da morajo biti zahteve glede procesnega upravičenja, ki so navedene v členu 5(4) te uredbe, izpolnjene samo na začetku preiskave, ne pa med preiskavo.

48 Svet dodaja, da tudi če bi se izkazalo, da so institucije Unije, ki imajo široko diskrecijsko pravico pri odločanju, ali je treba postopek po umiku pritožbe končati, v pretekli praksi najpogosteje končale tekoče preiskave po teh umikih, iz tega ni mogoče sklepati, da bi te institucije morale končati preiskavo, ki je pripeljala do sprejetja sporne uredbe, ker se je podpora industrije Skupnosti tej preiskavi zmanjšala.

Presoja Sodišča

49 Najprej je treba navesti, da člen 5 osnovne uredbe podrobno določa pogoje, pod katerimi se na podlagi pritožbe „katere koli v imenu industrije Skupnosti delujoče fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Skupnosti“, začne protidampinška preiskava. V zvezi s tem ta člen v odstavku 4 določa, da mora ta pritožba – da bi se štelo, da jo je vložila industrija Skupnosti – izpolnjevati dva kumulativna pogoja v zvezi z obsegom podpore tej pritožbi. Prvič, podporo morajo izraziti „tisti proizvajalci v Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi“. Drugič, navedeno podporo morajo izraziti proizvajalci v Skupnosti, ki dosegajo vsaj 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka industrije Skupnosti.

50 Navesti je treba, da je po tem, ko se preiskava začne, v členu 9(1) navedene uredbe izrecno določena možnost Komisije, da navedeno preiskavo konča v primeru umika pritožbe, „razen če tak zaključek ne bi bil v interesu Skupnosti“.

51 Ta uredba ne vsebuje nobene določbe o ukrepih, ki jih mora Komisija sprejeti med preiskavo v primeru zmanjšanja podpore proizvajalcev pritožbi ali zahtevku za pregled.

52 Ker pa lahko zadevni instituciji Unije v primeru umika pritožbe ali zahtevka za pregled na podlagi členov 9(1) in 11(5) osnovne uredbe nadaljujeta preiskavo, mora enako *a fortiori* veljati, če se stopnja podpore pritožbi samo zmanjša, kot je Splošno sodišče ugotovilo v točki 85 izpodbijane sodbe.

53 Zato je treba šteti, da zmanjšanje podpore proizvajalcev v Skupnosti pritožbi ali zahtevku za pregled ni take narave, da nujno pripelje do konca preiskave, tudi če bi tako zmanjšanje pomenilo, da ta podpora ustreza ravni proizvodnje, ki je pod enim od pragov, določenih v členu 5(4) navedene uredbe.

54 Taka razlaga je še toliko nujnejša, ker se, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 118 sklepnih predlogov, med preiskavo stališča predstavnikov industrije Skupnosti lahko spremenijo in uberejo nasprotujoče si smeri. Te spremembe ne smejo ovirati nemotenega poteka zadevne preiskave.

55 Iz tega izhaja, da Splošno sodišče pri razlagi člena 9(1) navedene uredbe v točkah 85 in 86 izpodbijane sodbe ni napačno uporabilo prava s tem, da je štelo, da iz te določbe *a fortiori* izhaja, da sta instituciji Unije lahko upravičeno nadaljevali postopek pregleda kljub dejstvu, da je obstajala možnost, da prag 50 %, naveden v členu 5(4) te uredbe, ni več dosežen.

56 Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

57 Pritožnici v okviru drugega pritožbenega razloga trdita, da je Splošno sodišče napačno razlagalo člen 4(1) osnovne uredbe v povezavi s členom 5(4) te uredbe.

58 V zvezi s tem pritožnici zatrjujeta, da Splošno sodišče pri opredelitvi pojma „industrija Skupnosti“ na podlagi člena 4(1) navedene uredbe in s tem pri presoji obstoja škode, povzročene tej industriji, ni pravilno uporabilo enega od kumulativno določenih meril glede podpore pritožbi iz člena 5(4) te uredbe, in sicer merila, v skladu s katerim morajo pritožbo podpirati proizvajalci v Skupnosti, katerih skupna proizvodnja dosega več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo bodisi nasprotovanje pritožbi. Pritožnici iz tega sklepata, da Splošno sodišče s tem ni upoštevalo določbe osnovne uredbe, katere razlaga ne bi smela biti predmet nikakršne negotovosti, in je tako kršilo načelo pravne varnosti.

59 Svet, družba Osram in Komisija trdijo, da pritožnici zamenjujeta dva različna pojma. Prvi je procesno upravičenje, ki ga je treba preveriti ob vložitvi pritožbe in pred začetkom preiskave. Namen tega preverjanja je prepričati se, da to pritožbo podpira dovolj reprezentativni del industrije Unije in se zato nanaša na spoštovanje dveh kumulativno določenih minimalnih pragov proizvodnje, določenih v členu 5(4) osnovne uredbe. Drugi pojem, to je škoda, povzročena industriji Skupnosti, je treba presoditi med preiskavo, neodvisno od prvotne pritožbe, kar pomeni, da se pri ugotovitvi, ali je večji delež industrije Skupnosti oškodovan zaradi dampinške prakse, upošteva samo minimalni prag 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Skupnosti. Svet, družba Osram in Komisija iz tega sklepajo, da Splošno sodišče zato ni napačno uporabilo prava s tem, da je v točkah 93 in 94 izpodbijane sodbe štelo, da je treba pojem „industrija Skupnosti“ pred začetkom preiskave in med preiskavo razumeti drugače, nato pa ugotovilo, da je napotitev iz člena 4(1) te uredbe na njen člen 5(4) „mogoče razumeti tako, da se nanaša na minimalni prag 25 %, in ne na 50 %“.

Presoja Sodišča

60 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba akte prava Unije, kolikor je mogoče, razlagati ob upoštevanju mednarodnega prava, zlasti če je namen teh aktov izvajanje mednarodnega sporazuma, ki ga je sklenila Unija (glej sodbo SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, točka 51 in navedena sodna praksa).

61 Iz uvodnih izjav od 1 do 3 in 5 osnovne uredbe je razvidno, da je treba pojem „industrija Skupnosti“ razlagati v skladu s protidampinškim sporazumom iz leta 1994.

62 V členu 4(1) osnovne uredbe je pojem „industrija Skupnosti“ opredeljen tako, da se nanaša bodisi na „vse proizvajalce podobnih izdelkov v Skupnosti“ bodisi na „na tiste od [teh proizvajalcev], katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Skupnosti“.

63 V protidampinškem sporazumu iz leta 1994 je v bistvu uporabljena enaka rešitev pri opredelitvi pojma „domača proizvodnja“. V zvezi z drugim delom te rešitve je v protidampinškem sporazumu iz leta 1994 in v osnovni uredbi odločilni element pojem „večji delež“ celotne nacionalne proizvodnje ali proizvodnje Skupnosti.

64 V zvezi s tem delom, katerega razlaga je predmet samo drugega pritožbenega razloga, je treba poudariti, da drugače od člena 4.1 protidampinškega sporazuma iz leta 1994 člen 4(1) navedene uredbe, ki se nanaša na opredelitev industrije Skupnosti, pojasnjuje pojem „večji delež“ celotne proizvodnje podobnih izdelkov v Skupnosti z napotitvijo na člen 5(4) te uredbe.

65 Ta napotitev je glede na opredelitev iz člena 4.1 protidampinškega sporazuma iz leta 1994 dodaten element.

66 Ugotoviti je treba, da se prag 50 % in prag 25 % iz člena 5(4) osnovne uredbe nanašata na različne skupine proizvajalcev v Skupnosti.

67 Najprej pa je treba ugotoviti, da se prag 50 % nanaša samo na relativno težo proizvajalcev v Skupnosti, ki podpirajo pritožbo, v skupini, ki jo sestavljajo tisti proizvajalci v Skupnosti, ki pritožbo podpirajo, in tisti, ki ji nasprotujejo.

68 Prag 25 % pa se nanaša na „celotn[o] proizvodnj[o] podobnega izdelka s strani industrije Skupnosti“ in je povezan z odstotkom celotne proizvodnje, ki ga dosegajo proizvajalci v Skupnosti, ki podpirajo pritožbo. Zato je samo ta prag 25 % upošteven pri ugotovitvi, ali navedeni proizvajalci pomenijo „večji delež“ celotne proizvodnje podobnega izdelka industrije Skupnosti v smislu člena 4(1) osnovne uredbe.

69 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da je člena 4(1) in 5(4) osnovne uredbe v povezavi s členom 4.1 protidampinškega sporazuma iz leta 1994 mogoče razumeti le tako, da napotujeta na minimalni prag 25 %. Z napotitvijo na navedeni prag je v členu 4(1) osnovne uredbe tako zgolj pojasnjeno, da se skupna proizvodnja proizvajalcev v Skupnosti – ki podpirajo pritožbo – ki ne dosega 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti, nikakor ne more šteti za dovolj reprezentativno glede proizvodnje Skupnosti.

70 Če skupna proizvodnja navedenih proizvajalcev v Skupnosti ta prag preseže, bo protidampinške dajatve mogoče naložiti ali ohraniti, če zadevnima institucijama Unije ob upoštevanju vseh relevantnih elementov v zadevi uspe dokazati, da škoda, ki je nastala zaradi uvozov izdelka, ki je predmet dampinga, vpliva na večji delež celotne proizvodnje podobnih izdelkov v Skupnosti.

71 Svet se je v sporni uredbi pri presoji škode, povzročene industriji Skupnosti, oprl na podatke enega samega proizvajalca, in sicer družbe Osram, ki dosega približno 48 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v Skupnosti.

72 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je mogoče šteti, da 48-odstotni delež proizvodnje v Skupnosti, ki je zelo blizu 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka industrije Skupnosti, očitno pomeni večji delež te proizvodnje. Člen 4(1) osnovne uredbe se namreč sklicuje na pojem „večji delež“ proizvodnje v Skupnosti, in ne na „večino proizvodnje v Skupnosti“.

73 Iz vsega navedenega izhaja, da Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je v točki 94 izpodbijane sodbe štelo, da je napotitev iz člena 4(1) osnovne uredbe na njen člen 5(4) mogoče razumeti samo kot napotitev na prag 25 %, in ne na prag 50 %, in s tem, da je v točki 96 navedene sodbe ugotovilo, da je Svet lahko upravičeno štel, da proizvodnja družbe Osram, ki dosega približno 48 % celotne proizvodnje v Skupnosti, pomeni „zagotovo [večji] delež proizvodnje Skupnosti“.

74 Zato ni mogoče ugoditi niti drugemu pritožbenemu razlogu.

75 Ob upoštevanju vseh navedenih preudarkov je treba pritožbo zavrniti kot neutemeljeno.

Stroški

76 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki velja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni.

77 Svet in družba Osram sta predlagala, naj se družbama Philips Poland in Philips Nizozemska naloži plačilo stroškov, in ker ti s svojimi pritožbenimi razlogi nista uspeli, se jima naloži plačilo stroškov.

78 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se na podlagi člena 184(1) tega poslovnika uporablja za pritožbeni postopek, države članice in institucije Unije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. Zato Komisija, intervenientka na prvi stopnji, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Družbi Philips Lighting Poland S.A. in Philips Lighting BV nosita svoje stroške in naloži se jima plačilo stroškov Sveta Evropske unije in družbe Osram GmbH.

3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

Podpisi